

tro inte på poetens kärleksförklaring

visst kan du låta dom

locka fram rosor
ur ditt sargade underliv
tills knoppen ber om nåd
knåda bort
dina variga bölder
från bröstet
kyssa dina snustorra
söndertuggade läppar
tills blodet blandas osynligt

och du ser hel ut igen

men vore jag du
toge jag hellre den
som håller käften
och stannar kvar

står ut med eländet

låter dig gråta
och gapa
som det barn du är

själv få definiera
hur satans lycklig
du har tänkt och bli
i den här härliga världen

låt dom snacka
men nu vet du
hur en annan ser på saken

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten